

Det er i øvrigt kun hos lønmodtagere, dagpengemodtagere og pensionister, men ikke hos bistandsklienter og selvstændige, at der kan på den måde kan holdes tilbage. Hvis det derimod er selvstændige, der er debitorer, kan man som nævnt før true dem med konkurs og dermed lukning af deres forretning.

Jeg skal også lige nævne, at de private krav skal stå tilbage for det offentlige; der skal fortsat være fortrinskrav for det offentlige. Det er værd at bemærke i dette forslag, at den maksimale tilbageholdelse skal være 15 pct. af det beløb, der normalt er tilbage efter normalt kildeskattetræk. Hvis der både er tale om private og offentlige krav, er det maksimum 20. Der bør være hjemmel til, at en af fogden fastsat tilbageholdelsesprocent kan begæres ændret af begge parter, hvis forholdene ændrer sig, og også, hvis man kan påvise, at man i forvejen betaler til sine kreditorer og ikke har yderligere tilbage; kan man dokumentere det, er man også beskyttet.

Så en vedtagelse af dette forslag vil betyde en bedre retsstilling for de private kreditorer og dermed større retfærdighed samt større effektivitet i inkassosager mod modvillige debitorer.

Således er der altså efter Venstres mening alene positive virkninger knyttet til en vedtagelse af dette forslag.

Gitte Seeberg (KF):

Jeg kan høre på det hele, at min ordførertale stort set bliver en gentagelse af det, hr. Erling Oxdam var inde på.

Dette beslutningsforslag vedrører mulighed for lønindeholdelse for private kreditorer, og forslagsstillerne ønsker, at regeringen, som det også fremgår, fremsætter et lovforslag i overensstemmelse med de anbefalinger, der er angivet i den nævnte betænkning fra Retsplejerådet.

Som det også fremgår af beslutningsforslaget, og som jeg personlig som advokat kan nikke genkendende til, er det efterhånden blevet meget svært at inddrive fordringer via fogedretten, dels fordi tvangsbeneficiet er blevet kraftigt udvidet i de seneste år, dels fordi omkostningerne i forbindelse med inddrivelse er betydelige.

For så vidt angår tvangsbeneficiet, omfatter dette nu genstandene, som man tidligere kunne foretage udlæg i, f.eks. er et brugt farve-tv nu omfattet, og det samme gælder en vaskemaskine og andre genstande, der skønnes nødvendige i en familie. Dette er et led i den almindelige udvikling i samfundet, og det er derfor også

nødvendigt med andre retsmidler for at kunne inddrive fordringer.

Et andet problem ved fogedretssystemet, som det er i dag, er de betydelige omkostninger, der er forbundet med inddrivelse. Omkostninger ved inddrivelse af selv små fordringer på f.eks. 3.000-5.000 kr. løber hurtigt op i over 3.000 kr.; det afholder i sagens natur mange kreditorer fra at søge fordringer inddrevet.

Hvis private kreditorer havde samme mulighed for lønindeholdelse som offentlige kreditorer, tror jeg ikke, omkostningerne ville afholde så mange fra at søge tilgodehavender indkasseret.

Hvis der var mulighed for privat lønindeholdelse, som dette beslutningsforslag lægger op til, kunne man også få skovlen under den forholdsvist store gruppe af debitorer, som spekulerer i systemet, som også hr. Erling Oxdam var inde på. Det er selvfølgelig ikke sådan, at alle debitorer spekulerer i systemet, men faktum er, at mange gør.

Som systemet er i dag, kan man afgive den ene insolvenserklæring i fogedretten efter den anden og så slippe for at betale sin gæld i det omfang, der ikke er noget at foretage udlæg i, og det er der, kan jeg sige af personlig erfaring, sjældent, fordi de fleste ting i dag er omfattet af tvangsbeneficiet. Man skal ikke glemme, at det kan være et meget stort problem for en kreditor at miste et tilgodehavende, og en meget stor del af inkassationer ender med insolvenserklæringer, så kreditor må afskrive sit tilgodehavende.

Som det også fremgår af beslutningsforslaget, ønsker vi, at der fortsat skal være fortrinset for offentlige kreditorer. Private kreditorer kommer, som beslutningsforslaget i hvert fald angiver det, bagest i rækken, når det gælder inddrivelse.

Vi ønsker, at lønindeholdelse skal ske efter en konkret vurdering foretaget af fogedretten og afhængig af debitors økonomi. Der skal kunne trækkes op til 15 pct. af nettolønnen, og hvis der er særlige forhold, herunder gæld til det offentlige, op til 20 pct. Der skal naturligvis ske en afvejning på begge sider af kreditors og debitors interesser.

Som retstilstanden er i dag, er det altovervejende debitors interesser, der varetages, og det gælder hele vejen igennem systemet. Nogle debitorer er selvfølgelig mere eller mindre uden skyld i, hvad der er sket, men det må aldrig blive kreditors ansvar. Det er derfor vigtigt, at vi